

ΑΓΓΛΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ F. E. BAILY

ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΞΕΡΟΥΜΕ...

Ἰουλιέττα εἶχε γνωριστὴ μὲ τὸν Τζώρτζ Λάνουν, σὲ μιὰ φιλικὴ συγκέντρωσι, καὶ τὸν προσκάλεσε νὰ πῆι μιὰ Κυριακὴ ἀπογεύματα στὸ σπίτι της γιὰ νὰ πάρουν μαζὺ τὸ τσάι.

Ὁ Τζώρτζ δέχτηκε τὴν πρόσκλησιν της κι' ἀπὸ τότε πῆγαινε κὺν προνοῦσε τακτικὰ τὰ Κυριακάτικα ἀπογεύματα μὲ τὴν Ἰουλιέττα καὶ τὴν ἀδελφὴ της, τὴν Κάθλιν ἢ Κέϊ, ὅπως τὴ φώναζαν χαϊδευτικά.

Τὰ δύο κορίτσια ἐργαζόντουσαν, κι' ἡ Κέϊ εἶχε κάνει νὰ βρουν ἀβθονὴ καὶ τακτικὴ ἐργασία. Ἡ Ἰουλιέττα σχεδίαζε τουαλέττες γιὰ τὸ κατστημα Χάλλιφορντ, ἕναν ἀπὸ τοὺς γνωστότερους ραπτικoὺς οἴκους τοῦ Λονδίνου. Κι' ἡ Κάθλιν σχεδίαζε κι' ἀναλάμβανε ἐπιπλώσεις σπιτιῶν. Ἦσαν ἐντέλως διαφορετικοὶ οἱ χαρακτήρες τῶν δύο κοριτσιῶν, ἀν καὶ ψῶναν πολὺ ἀγαπημένες. Ἡ Ἰουλιέττα ἦταν ἐξανθὴ, πεταχτὴ καὶ ζωηρά, μιὰ σοστὴ πεταλοῦδα, ἐνῶ ἡ Κέϊ ἦταν μιὰ μακροχρὴν, μὲ κοινὰ μᾶλλον χασοκακτηριστικά, σοβαρὴ καὶ μετρημένη στὶς σκέψεις της, στὴ συμπεριφορὰ της, στὰ ἔξοδά της, σὲ ὅλα! Ἄν κι' ἦταν ἡ μικρότερη ἀπὸ τὴν δύο, ἀσυναίσθητως, εἶχε ἀναλάβει αὐτὴ τὰ καθήκοντα τῆς μεγαλειώους καὶ μὲ τὶς φρόνιμες συμβουλὲς της ἔπαιζε τὸν ρόλο μιᾶς μητέρας. Αὐτὸ νευρίαζε τρομερὰ τὴν Ἰουλιέττα, ἡ ὁποία διαμαρτυροῦταν κι' ἔλεγε πὼς ἦταν ἀρκετὰ μεγάλῃ γιὰ νὰ προσέχη τὸν ἑαυτὸ της.

Ἡ Ἰουλιέττα ἀναγκαζόταν νὰ πηγαίνει σὲ κέντρα, σὲ κοσμικὲς συγκεντρώσεις, γιὰ νὰ παρακολοῦθῃ τὶς μεταβολὲς τῆς μόδας καὶ γιὰ νὰ λαοσάη τὰ καινούργια μοντέλλα, τὰ ὁποία μόνῃ της εἶχε σχεδιάσει. Ἐτοί εἶχε γνωριστὴ μὲ πολὺ κόσμο καὶ οἰγάσι-γὰ εἶχε σχηματίσει ἕναν ὀλόκληρο κύκλο θαυμαστῶν.

Φλερτάρει μὲ ὄλους, ὡστόσο ὁμως ὁ Τζώρτζ Λάνουν φαίνονταν ἐρωτευμένος γιὰ καλὰ μαζὺ της. Ὁρες ὀλόκληρες καθόταν στὴ μιὰ ἀκρὴ τοῦ ντιβανιοῦ, κι' ἡ Ἰουλιέττα στὴν ἄλλη ἀκρὴ, μὲσα στὸ ἀτελιὲ τῶν κοριτσιῶν, πίνοντας τὸ τσάι μαζὺ τους καὶ κουβεντιάζοντας. Ἡ Κυριακὴ ἦσαν ἡ μόνες μέρες πού ἡ Κέϊ βρισκόταν στὸ σπίτι, γιὰτὶ τὸν ἄλλο καιρὸ βρισκόταν στὸ κατστημα,

γιὰ τὸ ὁποῖο ἐργαζόταν ἡ σὲ διάφορα σπῖτια γιὰ τὸ στολιμὸ τους. Ὅτε τῆς ἔμενε καιρὸς γιὰ νὰ πηγαίνει σὲ συγκεντρώσεις καὶ διασκεδάσεις. Ἐκεῖνη ὁμως εἶχε ἀναλάβει τὴ φροντίδα τοῦ σπιτιοῦ καὶ τὸ πρωτὸ φύγει γιὰ τὴ δουλειὰ της, ἔβινε ὅσες ὁδηγίες χρειαζόντουσαν στὴ Μαίρη, τὴν ὑπέρβριττά τους. Πολλὲς φορὲς τὰ τρελλὰ ἔξοδα τῆς Ἰουλιέττας—ἦθελε πολλὰ γιὰ τουαλέττες καὶ μεταξωτὲς κάλτσες—ἔκαναν τὸν προϋπολογισμό τους νὰ βραίνει περισσότερο ἢν δτι ἔπρεπε, μὰ κάθε φορὰ ἡ Κέϊ πληρώνει τὴ διαφορά, χωρὶς ποτὲ νὰ σκεφθῇ νὰ διαμαρτυρηθῇ. Σκεπτόταν πῶς ἡ ἀδελφὴ της, μὲ τὴν χάρι της καὶ τὴν ὁμορφίαν της, εἶχε περισσότερα δικαιώματα ἀπ' αὐτὴν. Παρακολουθοῦσε τὸ φλέρτ της μὲ τὸν Τζώρτζ, κι' εἶχε σχηματίσει τὴν πεποιθισὴ πὼς οἱ δύο νέοι ἀγαπιόντουσαν κι' ὅτι τὸ φλέρτ τους θὰ τελειῶσε σὲ γάμο. Τὸ εὐχόταν μ' ὄλη τὴν καρδιά της, ἡ καλὴ ἀδελφὴ, ὡστόσο ὁμως μὲσα στὰ κατάβασθα τῆς ψυχῆς της, ὅταν κῦτταζε τὸν Τζώρτζ, ἔνοιωθε ἕναν κρυφὸ πόνο. Γιατὶ νὰ μὴν εἶνε κι' αὐτὴ τόσο χαριτωμένη σάν τὴν Ἰουλιέττα, ἡ ὁποία γοῦστει μὲ τὴν ταπεινὰ τῆς ὄλους τοὺς νέους πού τὴν περιστοιχίζαν;

Ὅταν ὁ Τζώρτζ ἔφευγε τὸ βράδυ τῆς Κυριακῆς ἀπὸ τὸ σπίτι τῶν δύο ἀδελφῶν, ἔσφιγγε τὰ γένια τῆς Κέϊ μὲ θέρμη, σάν νὰ τὴν εὐχαριστοῦσε γιὰ τὴν καλωσύνη της καὶ τὴν διακριτικότητά της. Καμιά φορά ἔφευγε πῶς ἄλλοι καὶ συνώδευε τὴν Ἰουλιέττα στὸ ἀτελιὲ τοῦ Ντούνκαν Μὰκ Χάρολδ, τοῦ νεαροῦ ζωγράφου, ὁ ὁποῖος εἶχε γίνει τόσο γνωστός τὸν τελευταῖο καιρὸ, καὶ ὁ ὁποῖος συγκέντρωνε ἐκεῖ τὶς νέες τῆς καλύτερης κοινωνίας, τῶν ὁποίων εἶχε κάνει τὰ πορτραῖτα. Ἡ συγκεντρώσεις αὐτὲς εἶχαν γίνει τῆς μόδας, καὶ ἡ Ἰουλιέττα προσφαινόταν πὼς ἔπρεπε νὰ παρευρίσκειται γιὰ νὰ βλέπῃ τὶς τουαλέττες καὶ νὰ ρεκαμάρῃ τὸ κατστημα Χάλλιφορντ. Τότε ἡ Κέϊ ἔμενε μόνῃ της κι' ἔκανε τοὺς λογαριασμοὺς τῆς ἑβδομάδος.

Μιὰ μέρα ἡ Κέϊ ζήτησε τὴ συμβουλὴ τοῦ Τζώρτζ γιὰ κάτι πού τὴ βασάνιζε. Ὁ Τζώρτζ, σάν μηχανικός—ἀρχιτέκτων πού ἦταν, μποροῦσε νὰ τὴ βοηθήσῃ. Τῆς εἶχαν ἀναθέσει τὴν ἐπιπλώσιν εἰς ὁμοῖα ὄρασια, παλαιῶ σπιτιοῦ τοῦ Λονδίνου. Ὁ νέος ἰδιοκτητῆς ἤθελε νὰ τοποθετήσῃ τὴν πλοοσία βιβλιοθήκης του, μὲσα στὸ ἰδιαίτερο γραφεῖο του, ἀλλὰ ὑπῆρχε φόβος μήπως τὸ πάτωμα δὲν ἀνθεῖξει σὲ τόσο βάρος, καὶ γι' αὐτὸ ἡ Κέϊ ἀποφάσισε νὰ συμβουλευθῇ τὸν Τζώρτζ. Ὁ νέος τῆς εἶπε πὼς ἦταν πρόθυμος νὰ τὴ βοηθήσῃ, ἀρκεῖ νὰ τὸν φερνε τὸ σχέδιο τοῦ σπιτιοῦ καὶ, μὲ τὴν εὐκαίρια αὐτὴ, παρακάλεσε τὴ νῆα νὰ τοῦ δώσῃ τὴ γνώμη της γιὰ τὴν ἐπιπλώσιν τοῦ δικοῦ του σπιτιοῦ.

—Εἶμαι περιέργος, εἶπε ὁ Τζώρτζ, ἀν θὰ σὰς ἀρέσῃ τὸ δικὸ μου σπίτι! Εἶνε παλαιὸ, βρίσκεται ἀκριβῶς ἀπάνω στὴν ἀποβάθρα τοῦ ποταμοῦ καὶ ἀπὸ τὰ παράθυρά μου παρακολουθῶ τὴν κίνισιν τῶν πλοίων, πού πηγαίνονται, καὶ ξεφορτίζονται λίγο πῶς πέρα τὸ ἐμπόρεμά τους.

—Ὡ! ἀπάντησε ἡ Κέϊ, μ' ἀρέσουν ἔξαιρητικὰ τὰ παλαιὰ σπῖτια. Δὲν μπορῶ νὰ ὑποφέρω μὰ μόντερα σχέδια, πού κάνουν τὰ σπῖτια νὰ φαίνονται ἄγρια, ἄκομψα, σάν τετραγώνια κουτιά!

—Τότε πιστεύω πὼς θὰ σὰς ἀρέσῃ τὸ δικὸ μου σπίτι! Θὰ σὰς περιμένω ἀβριο, μετὰ τὴν ἐργασία σας.

Πράγματι, τὴν ἐπομένη, ἡ Κέϊ πῆγε. Τὸ σπίτι τοῦ Τζώρτζ βρισκόταν ἀνάμεσα στὶς γέφυρες τοῦ Βάιχολ καὶ τοῦ Τόελην καί, καθὼς ἀνέβαινε τὴν κῆπος σκεπτικὴ σκάλα του, ἡ καρδιά της νῆα χτυποῦσε λίγο πῶς δυνατὰ...

Ὁ Τζώρτζ τὴ δέχθηκε μὲ τὸ γοηπετικὸ ἐκεῖνο χαμόγελό του, τὴν εὐχαριστοῦσε γιὰ τὴν καλωσύνη της καὶ τὴν ἔμπασε στὸ γραφεῖο του.

—Πρῶτα, εἶπε, θὰ κυττάξουμε τὸ σχέδιο καὶ θὰ σὰς πῶ ἡ μπορεῖ νὰ γίνῃ. Κατόπιν θὰ σὰς δείξω τὸ σπίτι μου, καὶ θὰ μοὺ δώσετε τὴ δικὴ σας γνώμη...

—Ἄλλὰ τὸ γραφεῖο σας εἶνε πολὺ ὄρασι! ἀπάντησε ἡ Κέϊ. Ἐχει ἀνασαιτικές πολυθρόνες, εἶνε σοβαρὸ καὶ δὲν βλέπω νὰ τοῦ λείπῃ τίποτε!

—Δὲν ἐνδιαφέρομαι τόσο γιὰ τὸ γραφεῖο μου, ὅσο γιὰ τὰ ἄλλα δωμάτια τοῦ σπιτιοῦ, τὴν τραπέζια, τὸ σαλόνι, τὴν κρεββατοκάμαρα. Πρέπει νὰ σοῦ πῶ, Κέϊ—μοὺ ἐπιτρέπετε νὰ σὰς φωνάζω μὲ τὸ μικρὸ σας ὄνομα; ...

—Βέβαια! ἀπάντησε ἡ νῆα.

Κι' ἀμέσως σκέφθηκε: «Γιατὶ ὁχι, ἀφοῦ μιὰ μέρα θὰ γίνῃ ἀδελ-

Κῦτταζαν μαζὺ τὸ σχέδιο πού εἶχε φέρει ἡ Κέϊ...

φὸς μου!»

—...Ἐλεγα λοιπόν, ἀγαπητὴ μου Κέϊ, ὅτι σκέπτομαι νὰ παντρευθῶ. Δὲν μ' ἀρέσει νὰ ζῶ ἔτσι μόνος μου. Γι' αὐτὸ θὰ ἤθελα νὰ ἐπιπλώσω τὸ σπίτι ἀνάμεσα ἡ τὸ γούστο σου... Καὶ τώρα πού ἔτυχε νὰ βρεθῶμε μόνιμοι μας, ἤθελα νὰ σὲ ρωτήσω ἀν γνωρίζεις αὐτὸν τὸν Γκράχαμ Χάλλιφορντ, τὸν ὁποῖο συναντῶ σὺνῆθος στὸ ἀτελιὲ τοῦ Ντούνκαν Μὰκ Χάρολδ; Ξέρω πὼς εἶνε ὁ προϊστάμενος τῆς ἀδελφῆς σου, ἀλλὰ πρέπει νὰ μάθης πὼς εἶνε παντρεμένος κι' ὁμως φλερτάρει μὲ τὴν Ἰουλιέττα... Δὲν εἶνε μάλιστα ἀπλὸ φλέρτ... Εἶμαι βέβαιος πὼς ἀγαπιόνονται...

—Ὡ! Ὑπερβάλλεις τὰ πράγματα, Τζώρτζ! Ἀσφαλῶς πρόκειται μόνον γιὰ ἕνα φλέρτ. Μήπως θὰ εἶνε ὁ πρῶτος ἄνδρας, ὁ ὁποῖος φλερτάρει μὲ μιὰ νῆα, ἐνῶ εἶνε παντρεμένος; Ἐνας ἄνθρωπος πενήντα πέντε χρόνων, ὅπως εἶνε ὁ Χάλλιφορντ! Σὺ πῶς, Τζώρτζ! Μὲ κάνει νὰ γελῶ!

—Κι' ὁμως ἐπιμένω πὼς τὴν ἀγαπᾷ τρελλὰ! Ἐμεῖς οἱ ἄνδρες ξέρουμε...

—Ἄκουσε, Τζώρτζ, εἶπε ἡ Κέϊ, θέλοντας νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀδελφῆς της, ἡ Ἰουλιέττα μπορεῖ νὰ φλερτάρει μὲ τὸν προϊστάμενό της, ὁ ὁποῖος φάνηκε καλὸς μαζὺ της καὶ τὴν ὑποστήριξε, ἀλλὰ μὴ φαντασθῆτε ποτὲ ὅτι μπορεῖ νὰ κάνει κάτι. πού δὲν εἶνε ὀσῶστό!

Ὁ Τζώρτζ δὲν ἐπέμεινε περισσότερο. Κῦτταζε τὸ σχέδιο, τὸ ὁποῖο ἡ Κέϊ εἶχε φέρει μαζὺ της, τῆς εἶπε πὼς ἦταν πρόθυμος ν' ἀναλάβῃ τὴν ἐπισκευή, καὶ κατόπιν τῆς ἔδειξε τὸ σπίτι του. Ἡ Κέϊ, μὲ τὴν ἐντόπωσι ὅτι ἡ Ἰουλιέττα θὰ τὸ κατοικοῦσε μιὰ μέρα, ἔβωσε στὸν νῆο ὁδηγῆσε καὶ συμβουλῆς, σύμφωνα μὲ τὸ γούστο της. Ἰουλιέττα, μόνον δὲ γιὰ τὴν κρεββατοκάμαρα φάνηκε κῆπως ἐπιφυλακτικὴ. Ὅστόσο διάλεξε χρωματισμοὺς, οἱ ὁποῖοι θὰ ταίριαζαν μὲ τὴν ἐξανθὴ ὁμορφίαν τῆς ἀδελφῆς της. Τὸ βράδυ

οι δυο νέοι χωρίστηκαν σαν καλοί φίλοι.

Ωστόσο η Κέι ούτε φανταζόταν καν, πως ο Τζώρτζ είχε δική του και πως η 'Ιουλιέττα δεχόταν στο σπίτι της τον Χάλλιφορντ, τις μέρες που η υπηρέτριά τους, η Μάρθα, είχε άδεια έξωδου, κι η Κέι βρισκόταν στη δουλειά της. "Ετσι 'να απόγευμα μόλις βγήκε έξω η Μαίρη, η 'Ιουλιέττα άλλαξε γρήγορα τουαλέττα και μόλις χτύπησε η εξώπορτα, έσπευσε ν' ανοίξη. "Ο Γκράχαμ Χάλλιφορντ ήταν ένας καλοστεκούμενος άνδρας, με ωραίο παρουσιαστικό και γοητευτικούς τρόπους. Μόλις μπήκε στο σπίτι, άρπαξε τη νέα στην άγκαλιά του και κόλλησε τα χέλια του άνω στα δική της με τόσο πάθος, που η 'Ιουλιέττα πόνεσε. Μια εκείνη τρελλή από άγαπη, σφιγγόταν άνω του, ενώ ψιθύριζε:

—Αγαπημένε μου, φίλησέ με πάλι! Κάνε με να πονέσω!!
—Ααρηπτή μου! φώναξε με πάθος ο Χάλλιφορντ, τελείως ανά τα φέμματα! Είμαι ελεύθερος! Σήμερα βγήκε η απόφαση του διαζυγίου μου, και έβγαλα τις σίδερες για τον προσεχή γάμο μας. Μπορείς να είσαι έτοιμη στις δέκα έπτά του μηνός, ώστε να παντρευτούμε το πρωί και το απόγευμα να φύγουμε!

—"Όλα είνε έτοιμα, αγαπημένε μου, είνε έβδομάδες τώρα, που έτοιμαζόμαι κρυφά! 'Η Κέι δεν έχει ιδέα! Δεν της είπα τίποτα, γιατί θά γκρινιάζε, θά μου έλεγε πως αυτό που κάνω δεν είνε ουστό! Γρήγορα όμως θά παρηγορηθί για την έλλειψή μου! Ξέρω πως ο Τζώρτζ Λάνουη την αγαπά κι 'ας μη της το είπε ακόμα! 'Αλλά το πιο νόστιμο είνε ότι η Κέι νομίζει πως ο Τζώρτζ αγαπά μένα!!

"Ενα πρωί, ενώ έπαρναν το πρόγευμά τους, η 'Ιουλιέττα είπε στην αδελφή της ότι είχε προσκαλέσει για το βράδυ τον Τζώρτζ, και την παρακάλεσε να παραγγείλει ένα έκλεκτο γεύμα. Συγχρόνως ποδοσθεσε πως το μεσημέρι θά γευματίζε έξω κι 'έτσι η Μαίρη θά είχε όλο τον καιρό για να προετοιμάσει το δείπνο. Το βράδυ, η Κέι, άφου άλλαξε το φόρεμά της της εργασίας με μία κομψή βραδυνη τουαλέττα, κουβέντιαζε στη σάλλα με τον Τζώρτζ, όταν της έφεραν ένα σημείωμα. "Ήταν της 'Ιουλιέττας, η οποία με λίγες σύντομες φράσεις ανήγγειλε στην αδελφή της το γάμο της με τον πρωταίμενο της και την αναχώρησή της για μακρυνό ταξείδι. Της ζητούσε συγγνώμη, γιατί έφευγε χωρίς να την άπαρηρτήση κι' εχόταν στην Κέι και στο Τζώρτζ να φάνε με δρεξι το έκλεκτο γεύμα, που τους είχε έτοιμάσει!...

"Η Κέι είχε μείνει βουθή, κατάπληκτη από την αφάνταστη είδηση με το σημείωμα στο χέρι. Τότε ο Τζώρτζ ξέσπασε σ' ένα εθιμο γέλιο και, παίρνοντας τη νέα στο χέρι, την ανάγκασε να καθήση δίπλα του άνω στο υπόδη.

—Είμαι ευτυχής, που το πράγμα τελείωσε καλά! είπε ο νέος. Για μόνι σιτημη είχα φοβηθί μήπως φύγουν, χωρίς να κάνουν το γάμο τους! Θυμάσαι όταν σου το έλεγα και δεν με πίστευες!... "Ότε δεν ήξερες τίποτε; 'Η απόγευματινές εφημερίδες γράφουν με μεγάλα γράμματα: "Το ειδήλλιο του πριγκηπος τής ρωμίας με το μόδας με το μόντέλο του! — "Ενας ρωμαντικός γάμος!" Και διάφορα άλλα τέτοια. Και τώρα, Κέι, είνε η δική μας σειρά!...

—Τι, φώναξε η νέα με άνακνक्ति κι' αποτραβήχτηκε καθώς ο Τζώρτζ, την τραβήξε κοντά του, έφυγε το φλέρτ σου, και βρήκες μένα πρόχειρο αντικαταστάτη! "Όχι, αγαπητέ μου, εγώ δεν είμαι πλασμένη για τέτοιους ρόλους!...

—Μά, μικρόλα μου! 'Ακόμα δεν κατάλαβες πως πάντοτε είνε σένα αγαπούσα! 'Απο την πρώτη σιτημη που σε γνώρισα, και τάλασα πως εσύ ήσουν η γυναίκα που μου ταίριαζε. 'Η 'Ιουλιέττα με μεταχειριζότανε σαν ένα παρασάν, για να μη καταλάβης σου το παιγνίδι της! Το ήξερε πως σ' αγαπούσα και, όπως βλέπεις, μάς έτοιμασε και το γεύμα των άρραθόνων μας προτού φύγει!...

Κι' ενώ η Κέι έγειρνε στην άγκαλιά του, συλλογιζόταν τι χρώμα θά είχαν η κουρτίνας της κρεβατοκάμαράς της, στο δωομοφο, παλαιό σπίτι του Τσελόη!

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΤΥΧΗΣ

36^η ΚΗΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΜΑΣ

(Οι κερδίσαντες άριθμοι)

Στις 6 μ.μ. της περασμένης Τετάρτης της Αύγουστου έγινε εις τ Γραφεία μας η 36η κλήρωσις διά την διανομή των δώρων του 'Εβδομαδιαίου Λαχείου του «Μπουκέτου», παρισταμένων πολλών δημοσιογράφων και έκλεκτου κόσμου. 'Απο την κληρωτιά, εις την όποιαν είχαν τεθή δύο οι άριθμοι, οι δημοσιευθέντες εις τα φύλλα του «Μπουκέτου», άνεσώθησαν κατά σειράν οι έξης άριθμοι :

Ο άριθμός 7079, ο όποιος κερδίζει ολόκληρον την σειράν των βιβλίον της Βιβλιοθήκης του «Μπουκέτου».

Οι κάτωθι έννεά άριθμοι, οι όποιοι κερδίζουν άνα έν βιβλίον του περιήρον μνηστορηματος του Πάολ Φεβάλ «Ο Κατενά Φάντασμα»: 18523, 17531, 13715, 24622, 26493, 19326, 23619, 11513 και 3555.

'Επίσης πάντες οι άριθμοι οι λήγοντες εις 79 (ήτοι εις τα δύο τελευταία ψηφία του 1ου άριθμού 7079), κερδίζουν άνα έν 'Ημερολόγιον του «Μπουκέτου», της άρεσκείας των τυχερών άναγνωστών μας.

'Η 37η κλήρωσις του 'Εβδομαδιαίου Λαχείου μας θά γινή και πάλιν εις τα Γραφεία μας, την ήν Αύγουστο. "Όσοι επιθυμούν, δύναται να παρευρεθούν.

'Επίσης όσοι εκ των άναγνωστών των έπαρχιων κερδίζουν βιβλία, τρέπει να μάς στείλουν τα σχετικά δελτία με τους κερδίζοντας άριθμούς, αναγράφοντας επί του δελτίου το όνομα των καθάρω, θά παραλάβουν δε τα βιβλία των από τα 'Υποπτακτορία της έπαρχίας των, εις τα όποια θ' άποσταλή — επί τούτω — μετά σχετικού όνομαστικού καταλόγου, και έπεξηγηματική εγκύκλιος.

ΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΩΡΑ

Οι κ. κ. Ζωφ. Οίκοκυκλίου Κηρσίω, Τούτα Τράια Καρυαίδω 21 'Ενταύθα, Ν. Κουτσουγιός Χίος, Α. Αγγελόπουλος 'Ενταύθα, Ν. Παπαδοπούλω Θεσσαλονίκη, Μ. Δαναού Νέα Σιώνη, Χρ. Κωνσταντίνης, Κ. Ζαΐνας Πετραϊεύς, Β. Καραμανώλω 'Ενταύθα, Γ. Γουκαϊός Χαλάνδριον, Γ. Μιχαήλ 'Ενταύθα, Οξ. Δηματούκω Αμπελόκητο, Α. Βασιλόπουλω 'Ενταύθα, Γ. Παναγιωτάω Κρήτη, Ν. Κοτζιάς Θεσσαλονίκη, 'Ορ. Λαφειδέλω 'Ενταύθα, Θ. Τσιμαζίδης Ξάνθη, Μ. Πανασοπούλω 'Ηλεία, Κ. Βρεττός 'Ενταύθα, Σ. Παπαστόργη 'Ενταύθα, Γ. Δηματούκω Περαίας, Σ. Λάζος 'Ηράκλειον Κρήτης, Γ. Χατζηαντώνης Κηρσίω, Κ. Δημητριάδης Κωνσταντινουπόλεως, Κλ. 'Αργυριώ Θεσσαλονίκη, Γ. 'Ελεθεριάδης 'Ενταύθα, Μ. Λουθαίης Θεσσαλονίκη, Στ. Μιχαλοπούλω 'Ενταύθα, Απ. Λομυλοπούλω 'Ενταύθα, 'Ηλ. Κομψής 'Ενταύθα, Διδ. Βασιλείω Αιτωλοακαρνανία, Θ. Μαντάς Χαλκιδική, Έμμ. Χατζηδάκης Χανιά Κρήτης, έκέρθησαν άνα έν 'Ημερολόγιον του περιοδικού «Μπουκέτου».

Η 38η ΚΗΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΜΑΣ

(Τά Δώρα)

Εις την 38ην κλήρωσιν του 'Εβδομαδιαίου Λαχείου μας, ο 1ος άριθμός θά κερδίζη ολόκληρον την σειράν των βιβλίον της Βιβλιοθήκης του «Μπουκέτου». 'Εννεά κατά σειράν άριθμοι θά κερδίζουν από ένα βιβλίον του περιήρον μνηστορηματος «Ο Κατενά Φάντασμα». 'Επίσης πάντες οι άριθμοι οι λήγοντες εις τα δύο τελευταία ψηφία του 1ου άριθμού, θά κερδίζουν από ένα 'Ημερολόγιον του «Μπουκέτου», όποιοδήποτε έτους θέλουν, εκ των έπισκομμένων εις την Βιβλιοθήκην του «Μπουκέτου».

Οι έν 'Αθήναις κερδίζοντες θά φέρνουν το φύλλον με το έν αυτό δελτίον στα Γραφεία μας και θά παίρνουν τα δώρα των. Οι έν ταίς έπαρχίαις θ' άποκόπουν και θά μάς στείλουν τα δελτία των και θά λαμβάνουν τα δώρα των με το Ταχυδρομείον ή μέσω των 'Υποπτακτοριών μας. Κάθε άναγνωστής δύναται ν' αγοράζη και δύο και τρία φύλλα, για να έχη περισσότες έπιδες κέρδους. Τα άποτελέσματα των κληρωσεων δημοσιευονται κάθε έβδομάδα στα φύλλα του «Μπουκέτου».

Οι κερδίζοντες τρέπει να στείλουν να παραλάβουν τα δώρα τους έντός τριών μηνών, άλλως δεν εϋθνήνομεθα σχετικώς.

ΤΑ ΑΜΙΜΗΤΑ

ΑΝΑΦΟΡΑ ΕΠΙΔΟΧΙΟΥ

Νά ένα άκόμα από τ' άμιμητα έγγραφα του παλμού καρού:

"Τεκούσης οδους της γυναίκης μου και μάλιστα άρσενικό παιδί (ευχαριστώ δε και τους φίλους που έφριψαν μάσכולω). "Όθεν παρακαλώ την Σεβαστή Κυβέρνησιν να μου άποσταλήση δεκαεπιήμερον άδειαν, όπως μετέρχωμαι εις την πατρίδα μου και ίνα ξελεχονώσω την γυναίκα μου.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Η ΑΓΓΟΥΡΤΟΜΑΤΑ

Τελευταία, κάποιος έξυπνος κηπουρός της Μεζιέρ, της Γαλλίας, κατάρθωσε, μολιάζοντας μερικες ινομαιτιές με χυμό άγγουριού, να βγάλη ένα νοστιμώτατο λαχανικό, κράμμα ινομαιτίας και άγγουριού, που μόνο το λάδι του λείπει για να έχη τη γεύσι άγγουρονοστιμωσάλατας! 'Αλλά ο διαβολάνθρωπος αυτός όπνοσάει ότι πολύ γρήγορα—θά καταρβώση μολιάζοντας το νέο αυτό φυτό με έληρά—νά παραγάγη ένα σαλατικό, που θά είνε τέλεια σαλάτα!